

det andet Ting, men dog herved tilsiger min Støtte til Gennemførelsen af dette Ændringsforslag i Landstinget, stiller jeg mig overmaade skeptisk overfor Ændringsforslag Nr. 5, som gaar ud paa at give Sparekasserne Lov til at diskontere Veksler, dog saaledes, at de ikke maa afhænde dem videre. Spørgsmaalet om, hvorvidt de maa afhænde Veksler videre eller ikke, synes jeg imidlertid er langt mindre betydende end det Spørgsmaal, om de i det hele taget skal indlade sig paa Vekseldiskontering. Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) gjorde ganske vist gældende, at en Veksel i og for sig er et bedre Dokument end et Kautionsdokument. Men intet kan være bedre end et Kautionsdokument, som er rigtigt affattet, for man kan ikke faa mere end sine Penge, enten man saa har Veksler eller ej — man skal jo heller ikke have mere —, og da et Kautionsbevis, saaledes som det benyttes af Sparekasserne, netop er tilstrækkeligt til, at man kan faa sine Penge, kan jeg ikke indse, hvad der skulde være bedre. Der er oven i Købet den Skavank ved Vekslen, at det ganske vist er et haandterligt og for saa vidt praktisk Dokument, men kun i de rette Hænder. Det kræver en Fortrolighed med Veksselforhold og med Veksellovgivningen, som jeg ikke mener, man ubetinget kan gaa ud fra er til Stede hos alle Sparekasseledere — derimod vel hos alle Bankledere —, og jeg vil med nogen Ængstelse se Sparekasseledere, naar det udtrykkelig i Loven bliver tilladt at diskontere Veksler, haandtere disse Dokumenter, som har den Skavank, at hvis man ikke passer dem ganske nøjagtig i Overensstemmelse med Veksellovens Forskrifter, giver de ikke altid Pengene igen.

Men dertil kommer jo, at selve Karakteren af de Forretninger, som Veksselforholdet udtrykker, efter min Mening ikke er stemmende med den Art af Forretninger, som Sparekasserne bør gøre. Og jeg hævder her, hvad jeg udtalte ved Lovforslagets første Behandling, at det er mig meget om at gøre ved de for øvrigt meget faa Regler, der herigennem gives for Sparekassevirksomhed, at slaa fast i den offentlige Bevidsthed, at Sparekasseforretning er en særlig solid Forretning, en Forretning, som ikke frembyder samme Risiko som Bankforretning. Hvis man i det hele vil gøre Skel mellem Bankvirksomhed og Sparekassevirksomhed, ser jeg ikke nogen som helst Fornuft i at tillade Veksselforretninger som et Led af Sparekassevirk-

somhed. Den mest karakteristiske Bankforretning, man kan tænke sig, er jo netop Vekseldiskontering, og naar man lader Sparekasserne udføre den mest karakteristiske Bankforretning, der findes, ser jeg ikke, at der overhovedet længere er nogen Forskel paa en Bank og en Sparekasse. Hvis man for 30 Aar siden havde ønsket ikke at drage noget Skel mellem Banker og Sparekasser, hvis man den Gang havde ønsket, at de tilstedeværende Pengeinstitutter ganske simpelt skulde betjene Befolkningen paa den bedst mulige Maade i enhver Henseende, og derfor havde givet dem alle lige Rettigheder, vilde jeg have kunnet tiltræde det, idet man da alene skulde have lagt Vægten paa Sikkerheden; man skulde da have sagt, at for at drive de og de Forretninger maa vi forlange, at det paagældende Pengeinstitut har en saa og saa stor Grundkapital og Garantikapital til Sikring for Indskyderne. Men dette Princip har man i det væsentlige forladt. Jeg tror ogsaa, at den almindelige Mening er, at saaledes som Udviklingen er foregaaet, bør der tilstræbes en Adskillelse mellem Bank- og Sparekassevirksomheden. Men i saa Fald er det stridende mod al Rimelighed at fastholde, at Sparekasserne skal have Lov til at diskontere Veksler. Og man stiller dette Forslag, ikke fordi det er nødvendigt for Sparekasserne at diskontere Veksler, men fordi nogle Sparekasser har ønsket at kunne gøre det. Det ærede Medlem har jo her gjort opmærksom paa, at Sparekasserne er fuldt ud og kan være fuldt ud optagne af deres sædvanlige Sparekasseforretninger: at udlaane mod Prioritet og udlaane mod Kaution. Af hvilken Grund vil man da tvinge Sparekasserne ind paa Vekseldiskontering, hvad man nemlig let vil gøre, saa snart det bliver tilladt ved Lov? At nogle faa Sparekasser har ønsket det, synes jeg, vejer saa forfærdelig lidt overfor det Spørgsmaal, om det nu ogsaa er rigtigt, at de faar Adgang til at diskontere Veksler. Til Trods for, at dette Forslag er stillet af hele Udvalget undtagen et enkelt Medlem, maa jeg paa det bestemteste advare mod det og gøre opmærksom paa, at for saa vidt det dog skulde blive vedtaget, er jeg bange for, at det høje Ting ikke vil undgaa at komme til at se Lovforslaget een Gang til.

Ændringsforslag Nr. 6 er jo af ren redaktionel Art. Under Nr. 7 har et Mindretal, for hvilket det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) er Ordfører,